

Abstrakt

Na pozadí transnacionalismu a kulturního pluralismu se vyvinuly konstrukty identity a sounáležitosti mládeže a dětí přistěhovalců, které odrážejí posun k bifokalitě a hybriditě. Na základě dvanácti hloubkových polostrukturovaných rozhovorů studie zkoumala rozdíly ve vnímání identity u druhé generace a 1,5 generace vietnamského původu v Praze. Zjištěná data ukazují, že účastníci rozhovoru si vytvořili vlastní představu o dvou pólech češství a vietnamství a jejich vlastnímu umístění mezi nimi. Druhá generace respondentů se nejvíce přiklání k identifikaci jako Češi, následovaná česky orientovanými respondenty 1,5 generace, zatímco vietnamsky orientovaní respondenti 1,5 generace se identifikovali jako Vietnamci. Výsledky ukazují, že pocit domova mládeže a dětí migrantů je dán občanstvím, věkem, výchovným prostředím, rolí českých chův, jazykem, vystavením etnické komunitě, chápáním vietnamského dědictví a účastí v kulturních organizacích nebo účastí v pan-etnických sítích. S ohledem na rozdíly mezi generacemi a v rámci jednotlivých generací výzkum také poukazuje na význam perspektivy životního běhu při studiu vývoje identity, přičemž zdůrazňuje dynamickou souhru individuálních, interpersonálních a strukturálních faktorů v čase. Naznačuje, že následující generace budou mít více variací identity a etnické hranice budou dále erodovat. Závěry této studie přispívají k lepšímu porozumění zkušenostem přistěhovalců a kulturní dynamice, což může pomoci vyvinout programy zaměřené na podporu inkluzivity a sociální soudržnosti diasporických lidí v hostitelských společnostech.